

Lovforslag nr. L 21. Fremsat den 6. februar 1984 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlig sygesikring, lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender og lov om kommunernes styrelse

(Ressortændring, amtsrådets udvalgmæssige bindinger, klinikker for fysioterapi og forsøgsordninger vedrørende udvalgsstrukturer i kommuner og amtskommuner)

§ 1

I lov om offentlig sygesikring, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976 som ændret bl.a. ved lov nr. 211 af 18. maj 1977, lov nr. 272 af 10. juni 1981 og senest § 2 i lov nr. 574 af 27. oktober 1982, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3 og 5, § 4, § 6, stk. 5, og § 10, stk. 1 og 2, ændres »sikringsstyrelsen« til: »indenrigsministeren«.

2. I § 6, stk. 5 og § 24, stk. 5, ændres »amtskommunens social- og sundhedsudvalg« til: »amtsrådet«.

3. I § 9, stk. 1, ophæves 3. og 4. punktum.

4. I § 23, stk. 1, 1. punktum, ændres »Amtsrådets social- og sundhedsudvalg« til: »Amtsrådet«.

5. § 23, stk. 2, 1. punktum, affattes således:

»Amtsrådet nedsætter et udvalg på 4 eller 6 medlemmer. Heraf udpeger amtsrådet blandt medlemmerne af hvert af de stående udvalg, der forvalter amtskommunens opgaver vedrørende sygehusvæsen, sygesikring samt sociale og øvrige sundhedsmæssige opgaver, mindst 1 medlem fra hvert udvalg. Kommuneforeningen i vedkommende amts-

kommune udpeger et medlem. Øvrige medlemmer udpeges af amtsrådet blandt dets medlemmer.«

6. § 24, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 24. Indenrigsministeren bistår amtskommuner og kommuner med administrationen af denne lov og er dem behjælpelig med fornøden oplysning og vejledning. Indenrigsministeren kan bemyndige sundhedsstyrelsen til at fastsætte bestemmelser, som ifølge § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2, udfærdiges af ministeren.

Stk. 2. Varetagelsen af de i § 14, § 20, stk. 2, og § 21, stk. 4, nævnte opgaver samt af indenrigsministerens øvrige opgaver efter denne lov kan af ministeren henlægges til en anden central statsmyndighed, herunder efter forhandling med socialministeren til sikringsstyrelsen. Indenrigsministeren kan pålægge amtskommuner og kommuner at bistå ved administrationen af disse opgaver.«

7. § 25 affattes således:

»Indenrigsministeren kan til brug for varetagelsen af opgaver efter denne lov indhente oplysninger fra amtskommuner, herunder sygehuse, kommuner, klinikker, behandlende læger, tandlæger o.lign. Indenrigsministeren kan pålægge kommuner og amtskommuner at tilvejebringe statistiske oplysninger til brug

for indenrigsministerens administration af denne lov.«

8. § 26, stk. 1, 3. punktum, affattes således:

»Finansministeriet og indenrigsministeriet udpeger hver 1 repræsentant og Kommunernes Landsforening 2 repræsentanter, der deltager i forhandlingsudvalgets møder.«

§ 2

I lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, jfr. lovbekendtgørelse nr. 513 af 1. november 1983, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

» *Stk. 2.* Indenrigsministeren kan efter aftale med socialministeren stadfæste bestemmelser i kommunens styrelsesvedtægt, hvorved stk. 1 og § 9 som led i en forsøgsordning fraviges.«

2. I § 16 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»*Stk. 2.* Det kan i amtskommunens styrelsesvedtægt bestemmes, at sygesikringsopgaver henlægges til et andet stående udvalg end det i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter aftale med socialministeren stadfæste bestemmelser i amtskommunens styrelsesvedtægt, hvorved stk. 1 og § 17, stk. 1, 1. pkt., som led i en forsøgsordning fraviges.«

§ 3

I lov om kommunernes styrelse, jfr. lovbekendtgørelse nr. 188 af 22. april 1981, som ændret ved § 1 i lov nr. 124 af 25. marts 1983, foretages følgende ændringer:

§ 19, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2*.

§ 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget blev fremsat i folketingsåret 1983-84, 1. samling, men blev ikke færdigbehandlet som følge af udskrivning af folketingsvalg, jfr. folketingets forhandlinger sp. 1454. Efter 1. behandlingen i folketinget blev lovforslaget henvist til kommunaludvalget, se folketingets forhandlinger sp. 1936 ff. Udvalget afgav ikke beretning over lovforslaget.

Lovforslaget genfremsættes herved, idet bemærkes, at indenrigsministerens ændringsforslag af 24. november 1983 er indarbejdet i forslaget, ligesom der er foretaget en ændring af § 1, nr. 5, jfr. indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål 7 til det tidligere fremsatte lovforslag.

Ved kgl. resolution af 29. juni 1983, jfr. bekendtgørelse nr. 387 af 30. juni 1983, overførtes fra socialministeriet til indenrigsministeriet sager vedrørende lov om offentlig sygesikring (med undtagelse af lovens § 30) og sager vedrørende lov for Færøerne om offentlig sygeforsikring.

Herved blev de overordnede opgaver vedrørende sygehusvæsenet og den offentlige sygesikring, herunder de praktiserende læger, tandlæger, medicintilskud m.v. samlet i indenrigsministeriet.

Hensigten med opgaveændringen er at forbedre muligheden for en umiddelbar koordination på centralt plan af den samlede læge- og øvrige sundhedsmæssige betjening af befolkningen.

Omlægningen berørte ikke sygedagpengeordningen, der er forblevet i socialministeriet.

Samtidig overtog indenrigsministeriet de fleste af de opgaver, som sikringsstyrelsen har varetaget efter sygesikringsloven. Forvaltningen af enkelte områder varetages dog efter aftale med socialministeriet fortsat af sikringsstyrelsen, men forvaltes nu på indenrigsministeriets vegne. Det drejer sig f.eks. om administrationen af de internationale og nordiske konventioner vedrørende sygesikring, af forskellige finanslovskonti vedrørende sygesikring og om forvaltningsopgaverne i relation til den færøske sygeforsikring.

Der er ikke sket nogen ændring i sikringsstyrelsens organisatoriske tilhørsforhold under socialministeriet.

Enkelte opgaver, som er tænkt overført til indenrigsministeriet, har ikke umiddelbart kunnet overføres, fordi kompetencen er henlagt direkte til sikringsstyrelsen efter loven. Disse opgaver tænkes overført med nærværende lovforslag.

De fleste af punkterne i lovforslaget er de nævnte ændringer som konsekvens af opgaveomlægningen mellem indenrigsministeriet og socialministeriet.

For også at forbedre muligheden for en bedre koordination mellem praksissektoren og sygehussektoren i amtskommunerne – og for at fremme amtskommunernes omstillingsevne – foreslås det, at der ikke længere i loven stilles krav om, at den umiddelbare forvaltning af sygesikringsopgaverne skal henlægges til et bestemt udvalg. Da sygesikringsloven og den sociale styrelseslov i øjeblikket placerer denne opgave i social- og sundhedsudvalget, indebærer forslaget ændringer i begge love.

Samtidig hermed foreslås det, at der skabes mulighed for, at der som en forsøgsordning kan gives kommuner og amtskommuner adgang til i deres styrelsesvedtægter at optage bestemmelser, der fraviger den sociale styrelseslovs krav om, at alle sager vedrørende kommunens sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkedsmæssige anliggender skal behandles i det sociale udvalg, og at alle sager vedrørende amtskommunens sociale og sundhedsmæssige anliggender bortset fra sygehusvæsenet og sygesikringen skal behandles i social- og sundhedsudvalget.

Der er herudover efter sygesikringslovens § 23, stk. 2, nedsat et udvalg under amtsrådet til at virke til fremme af samarbejde og samordning mellem praktiserende læger, sygehuse og anden social- og sundhedsmæssig virksomhed. I dette udvalg sidder bl.a. repræsentanter fra sygehusudvalget og social- og sundhedsudvalget samt en repræsentant for kommuneforeningen i amtskommunen. Endvidere deltager amtslægen (i København og Frederiksberg stadsrådene) i udvalgets møder.

Disse udvalg har eksisteret siden sygesikringslovens ikrafttræden den 1. april 1973. Behovet for en stærkere samlet koordinerende indsats har desuagtet eksisteret i hele perioden siden da, og er i den nuværende situation – både af sundhedspolitiske og økonomiske grunde – større end nogen sinde. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at amtsrådet får mulighed for at vælge nye veje for at effektivisere samordningen af den primære og sekundære sundhedstjeneste. Det er også på denne baggrund, at forslaget skal ses.

Efter sygehusloven skal den umiddelbare forvaltning af amtskommunens sygehusvæsen varetages af sygehusudvalget. Indenrigsministeriet har samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag foreslået en ændring af sygehusloven, der på tilsvarende måde ophæver denne udvalgsbinding til sygehusudvalget.

Som et led i regeringens regelsanerings- og forenklingsbestrebelse foreslås det at ophæve bestemmelsen om, at det er en betingelse ved ydelse af tilskud fra den offentlige sygesikring til behandling hos fysioterapeut på klinik, at klinikken er godkendt af amtsrådet.

De administrative konsekvenser for staten af lovforslaget er beskrevet ovenfor. For amtskommunerne indebærer forslaget en mulighed for en friere tilrettelæggelse og bedre koordinering af opgaverne vedrørende det samlede sundhedsvæsen samt administrative forenklinger.

Lovforslaget har ingen direkte økonomiske konsekvenser for staten eller amtskommunerne.

Lovforslaget har været forelagt for Amtsrådsforeningen i Danmark, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, Sammenslutningen af sociale udvalg, finansministeriet, justitsministeriet, socialministeriet, sikringsstyrelsen, sundhedsstyrelsen og industriministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1. (§ 2, stk. 3 og 5, § 4, § 6, stk. 5, og § 10, stk. 1 og 2).

Forslaget er en konsekvens af opgaveomlægningen mellem socialministeriet og indenrigsministeriet.

De nævnte bestemmelser i den gældende lov tillægger sikringsstyrelsen kompetence til at fastlægge regler og træffe afgørelser på forskellige områder.

Efter § 2, stk. 3, fastsætter sikringsstyrelsen de nærmere regler for anmeldelse af valg af sikringsform til det sociale udvalg. § 2, stk. 5, giver det sociale udvalg adgang til også uden for det af »sikringsstyrelsen« fastsatte tidspunkt at tillade skift fra gruppe 2 til gruppe 1 for personer, der modtager sygehjælp efter bilstandsloven eller af rådighedsbeløbet for personlige tillæg til sociale pensioner.

Efter § 4 fastsætter sikringsstyrelsen regler om mulighed for også i øvrigt i særlige tilfælde at skifte fra gruppe 2 til gruppe 1 uden for de normale terminer.

Efter § 6, stk. 5, kan amtsrådets social- og sundhedsudvalg bestemme, at en gruppe 2-sikret også uden for de normale terminer, der er fastsat af »sikringsstyrelsen«, skal overføres til gruppe 1, hvis den gruppe 2-sikrede har fået så omfattende ydelser af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug af retten til tilskud.

Til nr. 2 og 4. (§ 6, stk. 5, § 23, stk. 1, 1. punktum, og § 24, stk. 5).

Efter § 6, stk. 5, er det amtskommunens social- og sundhedsudvalg, der træffer beslutning om ufrivillig overførelse af en gruppe 2-sikret til gruppe 1, hvis den gruppe 2-sikrede har haft et så omfattende forbrug af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug.

Efter § 23, stk. 1, er det amtsrådets social- og sundhedsudvalg, der træffer afgørelser efter sygesikringslovens §§ 6–12, § 15 og § 19.

§ 24, stk. 5, indeholder reglen for klage over de afgørelser, der er truffet af amtskommunens social- og sundhedsudvalg.

Bestemmelserne om, at det er amtsrådets social- og sundhedsudvalg, der træffer disse afgørelser, foreslås ophævet, da det er uhensigtsmæssigt, at der i speciellovgivningen er bestemmelser om, at der skal tillægges de stående udvalg nærmere bestemte opgaver, jfr. også betænkningen om kommunale styrelsesformer (betænkning 894/1980, side 81–82). Fordeling af opgaver mellem stående udvalg sker ved fastsættelse i amtskommunens styrelsesvedtægter, der vedtages i amtsrådet, og der bør ikke i denne henseende være bindinger i speciallovgivningen.

Bestemmelsen indeholder da heller ikke en tilsvarende binding med hensyn til den udvalgsæssige placering af sygesikringsopgaverne i Københavns og Frederiksberg kommuner.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring i den hidtidige fremgangsmåde med hensyn til at træffe kom-

munale beslutninger, dvs. at afgørelser normalt træffes af et stående udvalg under amtsrådet efter de almindelige regler i den kommunale styrelseslov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3. (§ 9, stk. 1).

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, 3. punktum, fastslår, at tilskud til behandling hos fysioterapeut på klinik kun kan ydes, hvis klinikken er godkendt af amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg kommuner af kommunalbestyrelsen. Ifølge § 9, stk. 1, 4. punktum fastsætter Sundhedsstyrelsen regler for klinikens indretning.

Med hjemmel i denne lovbestemmelse har sundhedsstyrelsen i bekendtgørelse nr. 580 af 14. december 1981 fastsat forskellige, ret detaljerede regler for klinikernes indretning. Der er f.eks. fastsat regler om mindste arealstørrelse, om dagslysadgang, om effektiv ventilation og om gulvbelægningens art. Der er også fastsat regler om mulighed for ugenert omklædning, om mulighed for hvile for patienten efter behandling, om venteplads og garderobeplads.

Lovbestemmelsen og de i medfør af denne temmelig detaljerede regler for indretningen foreslås ophævet som led i regeringens bestræbelser for forenkling og regelsanering. Det forekommer unødigt at fastsætte regler om godkendelse og indretning af fysioterapeutklinikker, når tilsvarende særlige krav ikke stilles for så vidt angår praktiserende lægers, speciallægers og tandlægers indretning af klinikker.

Det vil således for fremtiden være de almindelige regler om indretning af erhvervslokaler, om arbejdsmiljø m.v., der vil være afgørende for kravene til indretning af fysioterapeutklinikker, i lighed med, hvad der gælder for de øvrige ydere, der praktiserer for sygesikringen.

Til nr. 5. (§ 23, stk. 2, 1. punktum).

Forslaget indebærer ingen ændring med hensyn til udvalgets sammensætning i forhold til gældende lov, såfremt amtsrådet vælger at bibeholde den nuværende fordeling mellem sygehusudvalget og social- og sundhedsudvalget. Såfremt der imidlertid sker en samling af sygehusopgaverne og sygesikringsopgaverne uden for social- og sundhedsudvalgets regie, vil amtsrådet skulle udpege mindst en repræsentant for dette udvalg til § 23, stk. 2-udvalget. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2 og 4.

Til nr. 6. (§ 24, stk. 1 og 2).

Forslaget er en konsekvens af opgaveomlægningen mellem socialministeriet og indenrigsministeriet.

I stk. 1 overføres sikringsstyrelsens lovfæstede pligt til at bistå amtskommuner og kommuner ved administrationen af sygesikringsloven til indenrigsministeren.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, har sikringsstyrelsen bevaret visse opgaver vedrørende administrationen af sygesikringsloven. Det forekommer imidlertid uhensigtsmæssigt i loven specielt at opregne disse tilfælde. Der er derfor foreslået en almindelig adgang til for indenrigsministeren, men med socialministerens indforståelse, at overdrage varetagelsen af administrative opgaver til sikringsstyrelsen.

Opgaverne efter lovens § 14 vedrørende sygesikring til søfarende forudsættes fortsat varetaget af direktoratet for søfarende, som i øjeblikket varetager opgaven efter socialministeriets bekendtgørelse nr. 732 af 21. december 1982.

Til nr. 7. (§ 25).

Efter bestemmelsen får indenrigsministeren en tilsvarende ret som tidligere chefen for sikringsstyrelsen til at indhente oplysninger til brug for lovens administration fra sygehuse, klinikker, behandlende læger m.v. Det er anset for hensigtsmæssigt at udvide retten til at indhente oplysninger til også at omfatte de øvrige yder-grupper inden for sygesikringen. f.eks. tandlæger samt fra amtskommuner og kommuner, der varetager administrationen af væsentlige opgaver efter loven, f.eks. afregning med yderne (amtskommunerne) og lægevalg samt gruppeskift (kommunerne).

På tilsvarende måde overtager indenrigsministeren den kompetence, som chefen for sikringsstyrelsen hidtil har haft til at pålægge kommunale og amtskommunale myndigheder at tilvejebringe statistiske oplysninger.

Til nr. 8. (§ 26, stk. 1).

Forslaget er en konsekvens af opgaveomlægningen mellem socialministeriet og indenrigsministeriet.

Medens opgaveomlægningen ved bekendtgørelse nr. 387 af 30. juni 1983 i øvrigt umiddelbart indebærer, at indenrigsministeren overtager alle de beføjelser m.v. efter sygesikringsloven, som hidtil har været varetaget af socialministeren, og som efter bekendtgørelsen er overført til indenrigsministeren er forholdet lidt anderledes med hensyn til

Sygesikringens Forhandlingsudvalg, hvor såvel socialministeriet som indenrigsministeriet hidtil efter § 26, stk. 1, har udpeget en observatør.

Det kunne derfor være tvivlsomt, om socialministeriets ret til udpegning af observatør er ophævet ved bekendtgørelsen.

Da der ikke er nogen begrundelse for socialministeriets deltagelse i forhandlingsudvalgets arbejde efter opgaveomlægningen, foreslås bestemmelsen omformuleret for at undgå tvivl, således at det klart fremgår, at det er finansministeren og indenrigsministeren, der udpeger observatører.

Til § 2

Til nr. 1. (§ 6, stk. 2).

Kommunernes Landsforening har anmodet indenrigsministeriet om at tilvejebringe mulighed for forsøg med utraditionelle udvalgsstrukturer i kommunerne bl. a. inden for det sociale område, idet der i den sociale lovgivning findes visse bindinger for tilrettelæggelse af udvalgsstrukturen, som i dag hindrer sådanne forsøg. F. eks. hindres en ændret udvalgsplacering af beslutninger om oprettelse og drift af daginstitutioner for børn og unge med derefter følgende mulighed for koordination således af den nugældende § 6 i den sociale styrelseslov. Det samme gælder for institutioner for ældre i henhold til bistanndsloven.

Indenrigsministeriet og socialministeriet er enig med Kommunernes Landsforening i, at der i den kommunale omstillingsproces er behov for forsøg med utraditionelle udvalgsstrukturer. Sådanne forsøg muliggøres ved den foreslåede ændring af den sociale styrelseslov.

Indenrigsministeriet og socialministeriet er enige om, at der ikke gennem styrelsesvedtægterne skal åbnes adgang til forsøg med utraditionelle udvalgsstrukturer for så vidt angår afgørelser, der hører under det sociale udvalgs selvstændige kompetence. Den selvstændige kompetence vedrører sager om sociale ydelser til enkeltpersoner, og er begrundet i, at afgørelser i disse sager ofte forudsætter indgående kendskab til den enkelte persons sociale og økonomiske forhold. Den beskyttelse, der ligger i, at disse sager udelukkende kan behandles i de sociale udvalg og ikke i andre udvalg eller i kommunalbestyrelsen, er det således ikke hensigten at antaste. Der vil derfor ikke med henvisning til de foreslåede bestemmelser blive godkendt udvalgsstrukturer, hvor opgaver under det sociale udvalgs selvstændige kompetence henlægges til andre udvalg.

En kommunes udvalgsstruktur er fastlagt i kommunens styrelsesvedtægt og kan kun ændres ved en ændring af denne. Ændringer i styrelsesvedtægten skal vedtages af kommunalbestyrelsen, hvorefter ændringen forelægges indenrigsministeriet til stadfæstelse. Forsøg med utraditionel udvalgsstruktur kan således udelukkende ske på initiativ fra vedkommende kommunalbestyrelse. Et forslag om at ændre styrelsesvedtægtens bestemmelser om det sociale udvalgs opgaver forudsættes behandlet i det sociale udvalg, inden kommunalbestyrelsen endeligt vedtager at ændre vedtægten.

Efter forslaget kan indenrigsministeren ikke stadfæste vedtægtsændringer, der fraviger den gældende § 6 i den sociale styrelseslov, uden forinden at have indgået aftale herom med socialministeren i det enkelte tilfælde.

Indenrigsministeren kan endvidere kun stadfæste vedtægtsændringer, som opfylder de almindelige ulovbestemte krav til sådanne ændringer. Der stilles således krav om entydighed, om at sagligt nært sammenhængende områder så vidt muligt skal behandles i samme udvalg, samt om at der så vidt muligt ikke bliver uforholdsmæssig stor forskel i størrelsen og betydningen af de enkelte udvalgs sagsområder.

Ifølge § 9 og § 17, stk. 1, 1. punktum, skal de sager, der henhører under det sociale udvalg, behandles i socialforvaltningen. Disse bestemmelser er dog ikke til hinder for, at der i socialforvaltningen behandles sager, der ikke hører under det sociale udvalg. Forslaget om, at § 9 og § 17, stk. 1, 1. punktum, kan fraviges i styrelsesvedtægterne er derimod nødvendigt for at sikre, at sagsområder, der overføres fra andre udvalg til det sociale udvalg, ikke nødvendigvis tillige skal overgå til behandling i socialforvaltningen.

Inden udløbet af næste kommunale valgperiode vil de gennemførte forsøg blive vurderet med henblik på at overveje, bl. a. om der fortsat er et behov for den foreslåede mulighed for forsøg med utraditionelle udvalgs- og forvaltningsstrukturer.

Til nr. 2. (§ 16, stk. 2 og 3).

Forslaget til § 16, stk. 2, er en direkte følge af de foreslåede ændringer i sygesikringsloven, hvorefter det foreslås at ophæve de bindinger, der hidtil har været i henseende til sygesikringsopgavernes placering i amtsrådets social- og sundhedsudvalg.

I konsekvens heraf foreslås det at ændre bestemmelsen i den sociale styrelseslov om nedsættelse af amtsrådets social- og sundhedsudvalg således, at der åbnes mulighed for amtsrådet til at

henlægge afgørelser efter sygesikringsloven til et andet stående udvalg end social- og sundhedsudvalget.

Den umiddelbare forvaltning af de amtskommunale anliggender dvs. forvaltning, der kræver amtsrådsmedlemmernes medvirken, men ikke nødvendiggør forelæggelse for det samlede amtsråd, skal efter den kommunale styrelseslov varetages af stående udvalg, nedsat af amtsrådet af dets midte ved forholdstalsvalg. Den indbyrdes sagsfordeling mellem amtsrådets stående udvalg skal være fastlagt i amtskommunens styrelsesvedtægt. I denne ordning sker der efter forslaget ingen ændring. Der er efter forslaget alene tale om en smidiggørelse af reglerne for den indbyrdes sagsfordeling mellem amtsrådets stående udvalg.

Med hensyn til forslaget til § 16, stk. 3, om muligheden for også på det amtskommunale plan at gennemføre forsøgsordninger kan i det hele henvises til de foranstående bemærkninger til nr. 1.

Den foreslåede ændring af § 16 nødvendiggør ikke en tilsvarende ændring af lovens § 17, hvoref-

ter der i hver amtskommune oprettes en særlig forvaltning for de anliggender, der hører under det i § 16 nævnte udvalg. I det omfang et amtsråd herefter måtte beslutte at henlægge sygesikringsopgaver til et andet udvalg end social- og sundhedsudvalget, indskrænkes de opgaver, der efter § 17 skal henlægges til den særlige forvaltning, tilsvarende.

Dette udelukker dog ikke, at amtsrådet kan træffe beslutning om, at sygesikringsopgaver fortsat skal varetages af den pågældende forvaltning.

Til § 3

Bestemmelsen i den kommunale styrelseslovs § 19, stk. 2, er overflødig, idet nedsættelse af et socialt udvalg er foreskrevet i §§ 6 og 16 i den sociale styrelseslov. Forslaget medfører ingen ændring i det sociale udvalgs status som et stående udvalg.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft straks.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

Lov om offentlig sygesikring

1. I § 2, stk. 3 og 5, § 4, § 6, stk. 5; og § 10, stk. 1 og 2, ændres »sikringsstyrelsen« til: »indenrigsministeren«.

§ 2. ---

Stk. 3. Anmeldelse om valg af sikringsform sker til det sociale udvalg én gang årligt efter nærmere af sikringsstyrelsen fastsatte regler. Personer mellem 16 og 18 år kan vælge sikringsform uden samtykke fra værge eller forældremyndighedens indehaver.

Stk. 5. Ydes der sygehjælp efter lov om social bistand eller af rådighedsbeløbet for personlige tillæg til sociale pensioner til en person, der har valgt at være gruppe 2-sikret, kan det sociale udvalg beslutte, at den pågældende også uden for det af sikringsstyrelsen i henhold til stk. 3 fastsatte tidspunkt skal overføres til gruppe 1-sikringen og forblive under denne, så længe det skønnes påkrævet af hensyn til den pågældendes økonomiske forhold og behov for sygehjælp.

§ 4. Uanset bestemmelsen i § 2, stk. 3, kan en person, der har valgt at være gruppe 2-sikret, i ganske særlige tilfælde efter nærmere af sikringsstyrelsen fastsatte regler overføres til gruppe 1-sikring.

§ 6. ---

Stk. 5. I tilfælde, hvor en gruppe 2-sikret har fået så omfattende ydelser af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug af retten til tilskud i henhold til stk. 4, kan amtskommunens social- og sundhedsudvalg bestemme, at den pågældende også uden for det af sikringsstyrelsen i henhold til § 2, stk. 3, fastsatte tidspunkt skal overføres til gruppe 1-sikringen og forblive i denne for en nærmere fastsat periode. Nærmere regler kan fastsættes af sundhedsstyrelsen.

§ 10. Den offentlige sygesikring yder efter regler fastsat af sikringsstyrelsen tilskud til briller til børn under 16 år.

Stk. 2. Tilskuddenes størrelse fastsættes af sikringsstyrelsen.

2. I § 6, stk. 5 og § 24, stk. 5, ændres »amtskommunens social- og sundhedsudvalg« til: »amtsrådet«.

§ 6. ---

Stk. 5. I tilfælde, hvor en gruppe 2-sikret har fået så omfattende ydelser af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug af retten til tilskud i henhold til stk. 4, kan amtskommunens social- og sundhedsudvalg bestemme, at den pågældende også uden for det af sikringsstyrelsen i henhold til § 2, stk. 3, fastsatte tidspunkt skal overføres til gruppe 1-sikringen og forblive i denne for en nærmere fastsat periode. Nærmere regler kan fastsættes af sundhedsstyrelsen.

§ 24. ---

Stk. 5. Afgørelser truffet af amtskommunens social- og sundhedsudvalg vedrørende retten til ydelser efter lovens kapital 2 og afgørelser efter § 19 samt afgørelser truffet af det sociale udvalg (magistraten) på amtskommunens vegne efter § 23, stk. 1, kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

3. I § 9, stk. 1, ophæves 3. og 4. punktum.

§ 9. Den offentlige sygesikring yder efter retningslinier fastsat af sundhedsstyrelsen tilskud til fysiurgisk behandling, der udføres efter henvisning af en læge og ved en autoriseret fysioterapeut. Tilskud efter denne bestemmelse ydes ikke til behandlinger på offentlige sygehuse eller på sådanne private sygehuse eller klinikker, der modtager patienter til fysiurgisk behandling efter overenskomst med offentlige sygehuse. Tilskud til

behandling hos fysioterapeut på klinik kan kun ydes, hvis klinikken er godkendt af amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg kommuner af kommunalbestyrelsen. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler for klinikken indretning. Indenrigsministeren kan bestemme, at tilskud også ydes til anden behandling, der udføres efter henvisning af en læge. Tilskud ydes til kiropraktisk behandling ved kiropraktor, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, selv om der ikke foreligger henvisning fra en læge.

4. I § 23, stk. 1, 1. punktum, ændres »Amtsrådets social- og sundhedsudvalg« til: »Amtsrådet«.

§ 23. Amtsrådets social- og sundhedsudvalg træffer afgørelser vedrørende ydelser efter §§ 6–12, § 15 og § 19. De tilsvarende afgørelser træffes for Københavns kommunes vedkommende af magistraten og for Frederiksberg kommunes vedkommende af kommunalbestyrelsen. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer fastsætte regler om, at det sociale udvalg udbetaler kontant ydelser, som efter ovennævnte bestemmelser tilkommer de i § 2 omhandlede personer, på amtskommunens vegne.

5. § 23, stk. 2, 1. punktum, affattes således:

»Amtsrådet nedsætter et udvalg på 4 eller 6 medlemmer, hvoraf mindst 1 udpeges blandt medlemmer af hvert af de stående udvalg, der forvalter amtskommunens opgaver vedrørende sygehusvæsen, sygesikring samt sociale og øvrige sundhedsmæssige opgaver, og de øvrige blandt amtsrådets medlemmer bortset fra 1, der udpeges af kommuneforeningen i vedkommende amtskommune.«

§ 23. — — —

Stk. 2. Amtsrådet nedsætter et udvalg på 4 eller 6 medlemmer, hvoraf 1 udpeges blandt medlemmerne af amtsrådets social- og sundhedsudvalg, 1 blandt medlemmerne af amtsrådets sygehusudvalg og de øvrige blandt amtsrådets medlemmer bortset fra 1, der udpeges af kommuneforeningen i vedkommende amtskommune. For København og Frederiksberg kommuner nedsættes et udvalg på 5 medlemmer, hvoraf Københavns magistrat udpeger 4 og Frederiksberg kommunalbestyrelse udpeger 1.

6. § 24, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 24. Indenrigsministeren bistår amtskommuner og kommuner med administrationen af denne lov og er dem behjælpelig med fornøden oplysning og vejledning. Indenrigsministeren kan bemyndige sundhedsstyrelsen til at fastsætte bestemmelser, som ifølge § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2, udfærdiges af ministeren.

Stk. 2. Varetagelsen af de i § 14, § 20, stk. 2, og § 21, stk. 4, samt af indenrigsministerens øvrige opgaver efter denne lov kan af ministeren henlægges til en anden central statsmyndighed, herunder efter forhandling med socialministeren til sikringsstyrelsen. Indenrigsministeren kan pålægge amtskommuner og kommuner at bistå ved administrationen af disse opgaver.«

§ 24. Sikringsstyrelsen bistår indenrigsministeren, amtskommuner og kommuner ved administrationen af denne lov og er dem behjælpelig med fornøden oplysning og vejledning. Indenrigsministeren kan bemyndige sikringsstyrelsen til at fastsætte bestemmelser, som ifølge denne lovs § 5 og § 16, stk. 1, udfærdiges af ministeren. Indenrigsministeren kan bemyndige sundhedsstyrelsen til efter forudgående forhandling med sikringsstyrelsen af fastsætte bestemmelser, som ifølge § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2, udfærdiges af ministeren.

Stk. 2. Varetagelsen af de i § 14, § 20, stk. 2, og § 21, stk. 4, nævnte opgaver kan efter indenrigsministerens bestemmelse henlægges til sikringsstyrelsen eller anden central statsmyndighed. Indenrigsministeren kan pålægge amtskommuner og kommuner at bistå ved administrationen af disse opgaver.

7. § 25 affattes således:

»Indenrigsministeren kan til brug for varetagelsen af opgaver efter denne lov indhente oplysninger fra amtskommuner, herunder sygehuse, kommuner, klinikker, behandlende læger, tandlæger o.lign. Indenrigsministeren kan pålægge kommuner og amtskommuner at tilvejebringe statistiske oplysninger til brug for indenrigsministeriets administration af denne lov.

§ 25. Chefen for sikringsstyrelsen er berettiget til til brug ved behandlingen af de under styrelsen hørende sager at begære oplysninger fra sygehuse, klinikker, behandlende læger m.v. Styrelschefen kan pålægge

Bilag til f.t.l. vedr. offentlig sygesikring m.m.

kommunale og amtskommunale myndigheder at tilvejebringe statistiske oplysninger til brug ved styrelsens virksomhed.

8. § 26, stk. 1, 3. punktum, affattes således:

»Finansministeriet og indenrigsministeriet udpeger hver 1 repræsentant og Kommunernes Landsforening 2 repræsentanter, der deltager i forhandlingsudvalgets møder.«

§ 26. Der nedsættes et centralt forhandlingsudvalg på 7 medlemmer for en 4-årig periode. 6 af medlemmerne vælges af Amtsrådsforeningen i Danmark, og 1 medlem udpeges af Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse i forening. Finansministeriet, indenrigsministeriet (og socialministeriet) udpeger hver 1 repræsentant og Kommunernes Landsforening udpeger 2 repræsentanter, der deltager i forhandlingsudvalgets møder. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved valg af medlemmer.

§ 2

Lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender.

I § 6 indsættes som *stk. 2.*

»*Stk. 2.* Indenrigsministeren kan efter aftale med socialministeren stadfæste bestemmelser i kommunens styrelsesvedtægt, hvorved *stk. 1* og § 9 som led i en forsøgsordning fraviges.«

§ 6. Kommunalbestyrelsen nedsætter i overensstemmelse med § 17, *stk. 1*, i lov om kommunernes styrelse et udvalg til forvaltning af kommunens sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkedsmæssige anliggender (det sociale udvalg).

I § 16 indsættes som *stk. 2 og 3:*

»*Stk. 2.* Det kan i amtskommunens styrelsesvedtægt bestemmes, at sygesikringsopgaver henlægges til et andet stående udvalg, end det i *stk. 1* nævnte.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter aftale med socialministeren stadfæste bestemmelser i amtskommunens styrelsesvedtægt, hvorved *stk. 1* og § 17, *stk. 1*, 1. pkt., som led i en forsøgsordning fraviges.«

§ 16. Amtsrådet nedsætter i overensstemmelse med § 17, *stk. 1*, i lov om kommunernes styrelse et udvalg til forvaltning af amtskommunens sociale og sundhedsmæssige anliggender uden for sygehusvæsenet.

§ 3

Lov om kommunernes styrelse

§ 19, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2.*

§ 19. Medlemmerne af de stående udvalg vælges blandt kommunalbestyrelsens medlemmer, jfr. dog *stk. 3.*

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner nedsætter et udvalg, det sociale udvalg, til forvaltning af sociale anliggender i kommunen.

Stk. 3. I kommuner, hvor kommunalbestyrelsen er havnebestyrelse, nedsættes et havneudvalg til varetagelse af den umiddelbare forvaltning af havnens anliggender. I styrelsesvedtægten kan det bestemmes, at personer, der ikke er medlem af kommunalbestyrelsen, kan vælges til medlem af havneudvalget, hvis de er villige dertil. Flertallet af pladserne i udvalget skal dog altid beklædes af medlemmer af kommunalbestyrelsen.